

Ed Waken: Aitouteen, osa2

[Ed Waken: Authentic \(part 2 of 4\)](#)

27. kesäkuuta 2013

Viime viikonloppuna minä ja perheeni osallistuimme Waken'in suvun laajimpaan sukukokoukseen vuosikymmeniin. Meitä oli 85 henkeä koolla. Kertomuksia, muistoja ja suvun historiaa käytiin laajasti läpi. Minä olin tutustunut ennestään kaikista 85 henkilöstä vain 14 ihmiseen.

Tapasin joitakin henkilöitä, jotka olin tavannut 9-vuotiaana edellisessä sukukokouksessa, mutta enemmistö koolla olleista oli minulle joka suhteessa outoja, tiesin vain että olimme jollakin tavalla sukulaisia. Valmistautuessani tähän viikonlopun kokoontumiseen, olin rukoillut Herraa järjestämään hengellisiä keskusteluja niiden kanssa, joiden hän tiesi olevan valmiita menemään eteenpäin heidän suhteessaan Jeesukseen. Siellä olikin eräs miespuolinen sukulainen, jonka tunsin olevan valmis puhumaan hengellisistä asioista, ja niin uppouduimme tutustumaan toisiimme paremmin.

Pyysin sukulaistani kertomaan elämäntarinansa, sillä en tuntenut kaveria ennestään. Hänen vastauksensa sisälsikin enemmän asiaa kuin olisin arvannutkaan. Hänen kertomuksensa alkoi sanoilla "Minä en halua kertoa kenellekään elämäntarinaani. Minun elämässäni ei ole tapahtunut mitään tärkeää." Tätä hän jatkoi sanomalla "Miksi kukaan haluaisi kuulla minun elämäntarinani? Se on pitkästyttävä ja tylsä eikä siinä ole paljon kertomista." Kun me siinä pääsimme vähitellen alkuun ja juttelimme hetken hänen elämänsä asioista, kysyin sukulaiseltani, kuinka hänen uskonsa laita oli. Takelleltuaan sanoissaan jonkin aikaa, hän ryhtyi melko avoimeksi ja sanoi "Minä en juurikaan pidä seurakunnista. Palvelen Herraa omalla tavallani. Perhe haluaisi kyllä minut mukaan kirkkoon, mutta minusta se meno siellä ei ole aitoa." Siitä alkoi pitkä keskustelu, jota kesti pari päivää.

Sukulaiseni kertoi, että hänen mielestään monet seurakunnan ihmiset olivat pinnallisia, etäisiä ja tärkeileviä. Tämä päti sekä henkilöön, joka ojensi ohjelmalehtisiä että saarnaajaan, joka hymyili tekohymyään - kaikki tuntui olevan päälle liimattua suurimman osan aikaa. Tämä mies kertoi, kuinka hänestä tuntui siltä kuin hänenkin pitäisi pukeutua samalla tavalla, käyttää samanlaisia eleitä ja tehdä samoja asioita kuin muutkin, kun hän oli kirkossa tai

kun hän tapasi seurakunnan jäseniä. Hänestä tuntui, ettei hän voisi olla oma itsensä tai tulla hyväksytyksi sellaisenaan, joten hän päätti pysytellä kaukana.

On totta, että aitous ja kyky olla oma itsensä on vaikeaa melkein missä tahansa tässä maailmassa. Meidän tulisi osata olla "PK" (poliittisesti korrekteja) töissä, koulussa ja yleensäkin kaikkialla, minne menemme. On olemassa myös "PK"-koodi sille, kuinka käyttäydytään seurakunnassa. Voi olla, että se koodi hieman vaihtelee riippuen seurakunnan perinteistä, mutta aina on kuitenkin olemassa "PK"-tavat, joiden mukaan tulee toimia ja uskoa, jotta voi kuulua omaan uskonyhteisöön. On suuri haaste olla aito sellaisessa maailmassa, joka on vilpillinen.

Meidän "PK"-maailmaamme ja seurakuntaamme sisältyy se ironia, että monet kuitenkin kaipaavat aitoutta. Ihmiset haluavat yksinkertaisesti, että heidät hyväksytään sellaisina kuin he ovat, ei sellaisina kuin heidän tulisi olla jonkun muun mielestä. Edellisessä artikkelissani kerroin, kuinka olin juuri palannut ulkomailta maasta, jossa puhuttiin eri kieltä ja jossa esittelin orgaanisen seurakunnan periaatteita tulkin välityksellä. Pyysin Herralta, että pääsisin yhteyteen muutaman ihmisen kanssa, joiden hän tiesi janoavan aitoutta, ja löysinkin monia. Niinä hetkinä, kun opetin saarnatuolista, kerroin ihmisille henkilökohtaisista kokemuksistani, kuten erilaisista epäonnistumisistani, haavoistani ja tappioistani enkä niinkään kertonut voitoista ja menestyksestä. Tämä auttoi minua saamaan nopeasti ja ylikuonnollisesti yhteyden sydämen tasolla suureen osaan kuulijoista. Pyrkiessäni aitouteen tulin paljastaneeksi itseäni enemmän kuin olin varautunut. Aitous toimi myös ihmisiä puoleensavetävänä tekijänä. Ihmiset ovat innokkaita kertomaan rehellisesti omista taisteluistaan. Kun me omalta osaltamme avaamme aitouden oven ja olemme halukkaita kulkemaan hetken heidän rinnallaan, silloin teeskentelyn muurit alkavat kaatua.

Paavali kertoo meille esimerkkejä aitoudesta monissa kohdissa Uudessa testamentissa. Näemme Paavalin oppivan uusia asioita koko Apostolien tekojen ajan. Paavali kuvaa itsensä oppilaana ja maalaa samalla kuvan omasta inhimillisyydestään. Paavali vaihtoi strategiaansa usein, kun hän oppi uutta ja otti käyttöön uusia lähestymistapoja sen mukaan, mitä heikkouksia hänen strategiassaan oli viime aikoina ilmennyt. Tällä tavalla normaali ihminen oppii, yrityksen ja erehdyksen kautta, sopeuttaen itseään tilanteisiin samoin kuin Paavalikin teki. Paavali oli aito myös 1.Kor.2:1-5. Näissä jakeissa Paavali kertoo Korintin kaupungin asukkaille, että hän tunsu heikkoutta eikä hänellä ollut itsevarmuutta, vaan hän oli sen sijasta pelokas kaiken sen takia, mitä oli saanut kokea. Paavali tuli Korintiin keskittyen puhumaan yksinomaan

Jeesuksesta Kristuksesta, koska hän tiesi, että sitä he juuri tarvitsivat. Hän ei luottanut omaan lukeneisuuteensa ja älylliseen viisauteensa. Paavali oli aito, jotta Korintin uskovat voisivat oppia, että heidän uskonsa tulee keskittyä Jumalan voimaan, ei yhteenkään ihmiseen tai hänen kykyihinsä. Tämä on hyvin virkistävä osa Jumalan sanaa.

Meidän viikonloppumme sukukokouksessa lähestyi loppuaan ja sukulaiseni, joka oli vetäytynyt pois seurakunnasta, alkoi kuvailla sitä, mitä hän janoi. Hän janoi saada todellisia ystäviä, jotka hyväksyisivät hänet, vaikka hän joutui taisteluihin, ystäviä jotka myös joutuivat taisteluihin, mutta olivat niiden suhteen rehellisiä. Hän janoi saada ystäviä, joilla on aikaa toinen toisilleen ja jotka auttavat toisiaan nousemaan jaloilleen, vaikka he sitten kaatuisivatkin saman tien Jeesuksen jalkoihin häntä palvomaan. Miksi sellaisia ystäviä on niin vaikea löytää?

Jeesus sanoi, ettei hän tullut kutsumaan hurskaita, vaan syntisiä (Matt.9:13). Hän ei tullut niiden vuoksi, jotka olivat terveitä, vaan niiden vuoksi, jotka tiesivät olevansa sairaita (Luuk.5:31-32). Jeesus tuli tuomaan aitoa elämää kaikessa yltäkylläisyydessään (Joh.10:10).

Miksi luulet, että seurakunta edustaa niin monien mielestä jotain vähemmän aitoa? Mitä voisit/tahtoisit tehdä, että tämä kehityssuunta saadaan kääntymään?

Ensi kerralla käsittelemme niitä etuja ja velvollisuuksia, joita aitouteen liittyy, ja sitten lopuksi tarkastelemme, mitä aitous maksaa, ja miten voimme murtautua ulos epäaidosta elämäntavasta.

Ed Waken

Copyright © Edward Waken 2013. Julkaistu luvalla. Alkuperäisen artikkelin lähteenä käytetty verkkosivustoa: [Thoughts Out There by Ed](#)

Copyright © 2013 Uskon kilpi. Julkaistu sivulla www.uskonkilpi.net